

eller ikke. Det ærede Medlem nærer en ganske overdreven Ængstelse for Automobile og øvrige Motorvogne. Det gaar ganske sikkert her, som det i sin Tid gik med Romerne, da Nordens Cimbrer og Teutoner kom ned for at erobre deres Land. Klædte i Dyrehuder, som disse vilde Skarer vare, bleve Romerne bange for dem, og først da Cajus Marius havde lært Romerne at vænne sig til disse i Dyrehuder klædte Barbarer, lykkedes det at overvinde Frygten og besejre dem. Altsaa, man slog Cimbrerne og Teutonerne, fordi man havde vænnet sig til dem. Det, der sker her, er, at man vedbliver at nære en Ængstelse, som burde fjernes, men jeg gad vidst, hvorledes man skal fjerne Ængstelsen, naar man ikke vil gøre det, som nødvendigvis maa gøres, nemlig efterhaanden at vænne de forskellige Landsdele til at se disse Køretøjer, som man nu nærer en saa stor Ængstelse for, og lade Hestene blive fortrolige med at se dem. Naar det sker, ville disse Køretøjer efterhaanden glide over i den almindelige Nyttækørsel, uden at der sker en Smule Skade, eller i alt Fald vil der ske saa lidt, at man kan sige, at Faren ved Anvendelse af Automobile vil vise sig ringere end Faren ved Anvendelsen af almindelige Hestekøretøjer. Det lader sig i al Almindelighed paavise, at Anvendelsen af Maskinkraft udviser færre Ulykkestilfælde end den gamle Anvendelse af Haandkraft eller simpel mekanisk Kraft, og det samme tror jeg, vilde vise sig her, naar man efterhaanden fik Lejlighed til at vænne Hestene til Motor-køretøjerne.

Man taler om Lyden, Lyset og Røgen som det, der skræmmer. Men man er selv tilbøjelig til at gøre noget, hvorved man skræmmer Hestene. Det skarpe Lys, der skal falde ud over Vejen, er vistnok det, som i højeste Grad skræmmer Hestene, men det forordner man. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ikke saa meget er den Røg og den Lyd, som frembringes af Motorkøretøjet, der gøre Hestene ængstelige, men at det derimod er det skarpe, pludselige Lys, der foranlediger, at de skræmmes, saa at der fremkaldes Uheld eller Ulykker. Det er min Overbevisning, at man paa dette Omraade burde stræbe i stigende Grad at vænne baade Kuske og Heste til at se de

nye Køretøjer, og det ærede Medlem har vistnok nogen Ret, naar han fremsætter — ganske vist ikke i Overensstemmelse med sin Formodning — den Opfattelse, som af og til har været næret, at det ofte kan være Nervøsitet hos Kusken, som foranlediger Uheld.

Jeg er tilbøjelig til ogsaa at mene, at Danmark ikke kan rose sig af nogen særlig fremskudt Stilling, naar man taler om Automobilkørsel. Hvis vi skulle maale os med andre Lande i Retning af, hvad vi ville tillade her, viser det sig, at Danmark staar paa den allerbageste Plads. Nu synes jeg ikke, det er nogen anbefaling for os. Der er mange andre Ting, som have givet Udlændinge Anledning til at tale om dansk Kultur, og uagtet jeg er stolt af mit Land i mange Henseender, kan jeg sige, at der er visse Punkter, hvor man maa vedgaa, at det staar i et mindre heldigt Lys i Udlandet — jeg kunde bare nævne Alberti- og Cook-Affæren. Men jeg vil sige, at jeg tror heller ikke, at vore Lovforslag med Hensyn til Motorkøretøjer bidrage til at stille os i noget absolut gunstigt Lys. Der foreligger jo her tilstrækkelige Vidnesbyrd om, at Danmark har en meget tilbagetrukket Stilling, naar det drejer sig om Anvendelsen af disse Køretøjer, og jeg kan i saa Henseende henvisse til Alverdens Automobillove, som jeg har liggende for mig trykte, og hvoraf det vil ses, at der kun er et eneste Land, i hvilket der er nogle indskrænkende Bestemmelser, som dog kun til en vis Grad, i en meget begrænset Grad endda, kunne sammenlignes med den danske Lov, og det er Sverige. Ellers har man i næsten alle Lande saa vidtgaaende Bestemmelser, at man ser, at man stiller sig i god Overensstemmelse med Nutidens Krav og tillader Kørsel med Automobile ud fra den Forudsætning, at det er Køretøjer, som paa mange Maader kunne gavne Befolkningen, kunne være til stor Nytte og ikke blot skulle betragtes som Køretøjer til Fornøjelse. Jeg vil her blandt andet tillade mig at henvisse til, at man her i København snart ikke ser et eneste Menneske, maaske ikke en Gang det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen), tage en almindelig Hestedroske, naar han vil køre sig en Tur. Jeg er overbevist om, at ogsaa han vil foretrække en Automobil for